

Pour une systématisation du pronom *ce* devant la copule *être* en opposition aux pronoms *il* impersonnel et *il* personnel

Jean-Pierre Seghi

Rezumat: Studiul nostru, care se încadrează în domeniul predării limbii franceze ca limbă străină, pornește de la două constatări care par contradictorii. Prima se referă la greșelile recurente ale nativilor italieni care folosesc pronumele personal acolo unde se folosește doar *ce*: *Un enfant s'est arrêté sous les réverbères. *Il est un garçon d'une dizaine d'années.* A doua se referă în mod paradoxal la folosirea pronumelui *il* acolo unde ne-am aștepta la *ce*: *Né en 1948, Philippe Grimbert est psychanalyste. Il est aussi l'auteur de romans dont « Un secret » qui a été récompensé par le Prix Goncourt.*

În acest articol, ne propunem să explicăm această contradicție, să arătăm de ce pronumele demonstrativ *ce* este necesar în primul caz, reluarea antecedentului cu ajutorul pronumelui personal corespunzător fiind blocată, și de ce, dimpotrivă, această reluare este permisă în al doilea caz; aceste constatări ne vor permite să definim pronumele *ce*, în opoziție cu pronumele personal dar și cu pronumele impersonal *il*, și să încercăm o sistematizare a utilizării acestor pronume ca subiect al verbului *être*.

Cuvinte cheie: *ce*, *il* impersonal, *il* personal, substanță brută, independență semantică, exteriorizare, interiorizare.